Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

15. september 2022 *

Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Kosmeetikatooted – Määrus (EÜ) nr 1223/2009 – Artikkel 27 – Kaitseklausel – Artikli 27 lõige 1 – Kohaldamisala – Ajutised liikmesriigi kaitsemeetmed – Üldkohaldatav meede – Kohaldamine sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes – Üksikmeede – Kohaldamine kindlaksmääratud kosmeetikatootele – Ajutine riigisisene kaitsemeede, millega nõutakse teatavat märget fenoksüetanooli sisaldavate mittemahapestavate toodete märgistamisel

Kohtuasjas C-4/21,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 23. detsembri 2020. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 4. jaanuaril 2021, menetluses

Fédération des entreprises de la beauté

versus

Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM),

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president A. Prechal, kohtunikud J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl (ettekandja) ja M. L. Arastey Sahún,

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: ametnik M. Krausenböck,

arvestades kirjalikku menetlust ja 20. jaanuari 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Fédération des entreprises de la beauté, esindajad: *avocats* A. Bost ja M. Ragot,

– Prantsuse valitsus, esindajad: G. Bain ja T. Stéhelin,

– Kreeka valitsus, esindajad: V. Karra, I. Kotsoni ja O. Patsopoulou,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

– Euroopa Komisjon, esindajad: E. Sanfrutos Cano ja F. Thiran,

olles 24. märtsi 2022. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta (ELT 2009, L 342, lk 59) artiklit 27.

2 Taotlus on esitatud Fédération des entreprises de la beauté (edaspidi „FEBEA“) ja Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM) (riiklik ravimi- ja tervisetoodete ohutuse amet) vahelises kohtuvaidluses nõude üle tühistada viimati nimetatu otsus, millega nõuti teatavat märget fenoksüetanooli sisaldavate mittemahapestavate toodete märgistamisel.

Õiguslik raamistik

3 Määruse nr 1223/2009 põhjendustes 3, 4, 16, 17 ja 58 on märgitud:

„(3) Käesoleva määruse eesmärk on lihtsustada menetlusi ja ühtlustada terminoloogiat, vähendades seeläbi halduskoormust ja ebaselgust. Määrusega tugevdatakse kosmeetikatooteid reguleeriva raamistiku teatavaid aspekte, nagu turukontroll, eesmärgiga tagada inimeste tervise kõrgetasemeline kaitse.

(4) Käesoleva määrusega ühtlustatakse täielikult kosmeetikatooteid käsitlevad eeskirjad [Euroopa Ü]henduses, et saavutada kosmeetikatoodete siseturg, tagades samal ajal inimeste tervise kõrgetasemelise kaitse.

[…]

(16) Selleks et tagada turule lastavate kosmeetikatoodete ohutus, tuleks nende tootmisel järgida head tootmistava.

(17) Tõhusa turujärelevalve tagamiseks peaks toote andmiku tegema selle liikmesriigi pädeva asutuse jaoks, kus andmik asub, kergesti kättesaadavaks ühel ainsal aadressil ühenduse piires.

[…]

(58) Kosmeetikatoodete puhul, mis vastavad käesoleva määruse sätetele, kuid sellest hoolimata võivad ohustada inimeste tervist, tuleks ette näha kaitsemeetmete menetlus.“

4 Selle määruse artiklis 1 on sätestatud:

„Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad, mida tuleb järgida kosmeetikatoodete turul kättesaadavaks tegemisel, et tagada toimiv siseturg ja inimeste tervise kõrgetasemeline kaitse.“

5 Nimetatud määruse artikli 2 lõike 1 punktides a–c on määratletud järgmised mõisted:

„a) „kosmeetikatoode“ – aine või segu, mis on ette nähtud kokkupuuteks inimese keha välispinna osadega (nahk, juuksed, näo- ja ihukarvad, küüned, huuled ja välised suguelundid) või hammaste ja suuõõne limaskestadega ainult või peamiselt nende puhastamiseks, lõhnastamiseks, nende välimuse muutmiseks, nende kaitsmiseks, heas seisundis hoidmiseks või ihulõhnade parandamiseks;

b) „aine“ – looduslik või tootmisprotsessi teel saadud keemiline element või selle ühendid koos stabiilsuse säilitamiseks vajalike ja tootmisprotsessist johtuvate lisanditega, välja arvatud lahustid, mida on võimalik ainest eraldada, mõjutamata aine stabiilsust või muutmata selle koostist;

c) „segu“ – kahest või enamast ainest koosnev segu või lahus“.

6 Sama määruse artikkel 4 „Vastutav isik“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Turule lastakse ainult need kosmeetikatooted, millele on määratud ühenduses juriidilisest või füüsilisest isikust vastutav isik.

2. Vastutav isik tagab turulelastud kosmeetikatoote osas käesoleva määrusega sätestatud asjakohaste kohustuste täitmise.

[…]“.

7 Määruse nr 1223/2009 artiklis 5 „Vastutava isiku kohustused“ on ette nähtud:

„1. Vastutav isik tagab vastavuse artiklitega 3, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, artikli 19 lõigetega 1, 2 ja 5, artiklitega 20, 21, 23 ja 24.

2. Vastutav isik, kes arvab või kellel on põhjust uskuda, et kosmeetikatoode, mille ta on turule lasknud, ei vasta käesolevale määrusele, võtab vastavalt vajadusele viivitamata vajalikud parandusmeetmed toote vastavusse viimiseks, kõrvaldab kosmeetikatoote turult või võtab selle tagasi. Lisaks, kui kosmeetikatoode kujutab endast riski inimeste tervisele, teavitab vastutav isik sellest viivitamata nende liikmesriikide pädevaid riiklikke asutusi, kus ta toote kättesaadavaks tegi, ning selle liikmesriigi pädevaid riiklikke asutusi, kus toote andmik on kergesti kättesaadav, esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuste ja võetud parandusmeetmete kohta.

3. Vastutav isik teeb nimetatud asutustega viimaste nõudmisel kõigis tegevustes koostööd, et kõrvaldada tema poolt turul kättesaadavaks tehtud kosmeetikatoodete põhjustatud riskid. Eelkõige esitab vastutav isik pädeva riikliku asutuse põhjendatud nõudmisel talle toote konkreetsete aspektide vastavust tõendava kogu teabe ja dokumentsatsiooni keeles, mis on kõnealusele asutusele kergesti arusaadav.“

8 Määruse artikkel 6 sisaldab levitajate kohustusi reguleerivaid eeskirju.

9 Nimetatud määruse artiklis 8 on ettenähtud hea tootmistava eeskirjad.

10 Sama määruse artiklis 9 „Vaba liikumine“ on sätestatud:

„Liikmesriigid ei või käesolevas määruses ettenähtud nõuetega seotud põhjustel keelduda käesoleva määruse nõuetele vastavate kosmeetikatoodete turul kättesaadavaks tegemisest, seda keelata või piirata.“

11 Nimetatud määruse artikli 11 „Toote andmik“ lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Kui kosmeetikatoode on turule lastud, peab vastutav isik kosmeetikatoote kohta toote andmikku. Toote andmikku säilitatakse kümme aastat pärast kuupäeva, mil kosmeetikatoote viimane partii turule lasti.

2. Toote andmik sisaldab järgmist teavet ja andmeid, mida vajaduse korral ajakohastatakse:

a) kosmeetikatoote selline kirjeldus, mis selgesti näitab, et toote andmik kuulub selle toote juurde;

b) artikli 10 lõikes 1 osutatud kosmeetikatoote ohutusaruanne;

c) tootmismeetodi kirjeldus ja kinnitus selle kohta, et tootmisel on järgitud artiklis 8 osutatud head tootmistava;

d) tõendid kosmeetikatoote väidetava mõju kohta, kui see on kosmeetikatoote laadi või mõju tõttu põhjendatud;

e) andmed tootja, tema esindajate või tarnijate poolt läbiviidud loomkatsete kohta seoses kosmeetikatoote või selle koostisainete väljatöötamise või ohutushinnanguga, sealhulgas loomkatsed, mis on läbi viidud kolmandate riikide õigusnormide täitmiseks.

3. Vastutav isik hoiab toote andmikku oma aadressil, millele on osutatud märgistusel, elektroonilisel või muul kujul kergesti kättesaadavana selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus andmikku hoitakse. Toote andmikus sisalduv teave peab olema kättesaadav keeles, mis on selle liikmesriigi pädevatele asutustele kergesti arusaadav.“

12 Määruse nr 1223/2009 artikli 13 „Teavitamine“ lõigetes 1–5 ja 7 on sätestatud:

„1. Vastutav isik esitab elektrooniliselt enne kosmeetikatoote turulelaskmist [Euroopa K]omisjonile järgmised andmed:

a) kosmeetikatoote kategooria ja toote nimetus või nimetused, mis võimaldavad seda konkreetselt identifitseerida;

b) vastutava isiku nimi ja aadress, kus toote andmik on kergesti kättesaadav;

c) impordi puhul päritoluriik;

d) liikmesriik, kus kosmeetikatoode turule lastakse;

e) füüsilise isiku kontaktandmed, kelle poole vajadusel pöörduda;

f) nanomaterjalide kujul esinevate ainete olemasolu ja:

i) nende tunnused, sealhulgas keemiline nimetus (IUPAC) ja muud andmed, mis on sätestatud käesoleva määruse II – VI lisa preambuli punktis 2;
ii) mõistlikult ettenähtavad kokkupuutetingimused;

g) sellise aine nimi või *Chemical Abstract Service*['']i (CAS) või EÜ number, mis on [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT 2008, L 353, lk 1),] VI lisa 3. osa alusel klassifitseeritud 1A või 1B kategooria kantserogeenseks, mutageenseks või reproduktiivtoksiliseks (KMR) aineks;

h) tüüpkoostis, mille põhjal saaks rasketel juhtudel tagada kiire ja asjakohase ravi.

Esimest lõiku kohaldatakse ka [nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivi 76/768/EMÜ liikmesriikides kosmeetikatoodete kohta vastuvõetud õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1976, L 262, lk 169; ELT eriväljaanne 13/03, lk 285)] alusel teavitatud kosmeetikatoodetele.

2. Kui kosmeetikatoode lastakse turule, teavitab vastutav isik komisjoni originaalmärgistusest ning asjaomase pakendi fotost, kui see on piisavalt loetav.

3. Levitaja, kes teeb liikmesriigis kättesaadavaks kosmeetikatoote, mis on juba mõnes teises liikmesriigis turule lastud, ning tõlgib omal algatusel selle toote märgistuse mis tahes osa, et järgida siseriiklikke õigusakte, esitab alates 11. juulist 2013 elektrooniliselt komisjonile järgmise teabe:

a) kosmeetikatoote kategooria, toote nimetus lähteliikmesriigis ja liikmesriigis, kus see kättesaadavaks tehakse, võimaldades seda toodet konkreetselt identifitseerida;

b) liikmesriik, kus kosmeetikatoode kättesaadavaks tehakse;

c) tema nimi ja aadress;

d) vastutava isiku nimi ja aadress, kus toote andmik on kergesti kättesaadav.

4. Kui kosmeetikatoode on lastud turule enne 11. juulit 2013, kuid alates sellest kuupäevast enam turule ei lasta ja levitaja laseb kõnealuse toote liikmesriigis pärast nimetatud kuupäeva turule, teatab kõnealune levitaja vastutavat isikut järgmisest:

a) kosmeetikatoote kategooria, toote nimetus lähteliikmesriigis ja liikmesriigis, kus see kättesaadavaks tehakse, võimaldades seda konkreetselt identifitseerida;

b) liikmesriik, kus kosmeetikatoode kättesaadavaks tehakse;

c) tema nimi ja aadress.

Selle teabe põhjal esitab vastutav isik elektrooniliselt komisjonile käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe, kui direktiivi 76/768/EMÜ artikli 7 lõikes 3 ja artikli 7a lõikes 4 nõutud teavitamist ei ole tehtud liikmesriigis, kus kosmeetikatoode kättesaadavaks tehakse.

5. Komisjon teeb viivitamata kõikidele pädevatele asutustele elektrooniliselt kättesaadavaks lõike 1 punktides a–g ning lõigetes 2 ja 3 osutatud teabe.

Pädevad asutused võivad kasutada kõnealust teavet üksnes artiklitega 25, 26 ja 27 seotud turujärelevalve, turuanalüüsi, hindamise ja tarbijate teavitamise eesmärgil.

[…]

7. Kui lõigetes 1, 3 ja 4 osutatud teabes tehakse muudatusi, ajakohastab vastutav isik või levitaja seda viivitamata.“

13 Selle määruse artikli 14 „Lisades loetletud ainete piirangud“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Ilma et see piiraks artikli 3 kohaldamist, ei või kosmeetikatooted sisaldada järgmist:

a) keelatud ained:

– II lisas loetletud keelatud ained;

b) piiratud kasutusega ained:

– piiratud kasutusega ained, mida ei kasutata vastavalt III lisas sätestatud piirangutele;

c) värvained:
i) muud kui IV lisas loetletud värvained ja värvained, mis on seal loetletud, kuid mida ei kasutata vastavalt kõnealuses lisas sätestatud tingimustele, välja arvatud lõikes 2 osutatud tooted juuste värvimiseks;
ii) ilma et see piiraks punkti b, punkti d alapunkti i ja punkti e alapunkti i kohaldamist, IV lisas loetletud ained, mis ei ole ette nähtud värvimiseks ja mida ei kasutata vastavalt kõnealuses lisas sätestatud tingimustele;

d) säilitusained:
i) muud kui V lisas nimetatud säilitusained ja säilitusained, mis on seal loetletud, kuid mida ei kasutata vastavalt kõnealuses lisas sätestatud tingimustele;
ii) ilma et see piiraks punkti b, punkti c alapunkti i ja punkti e alapunkti i kohaldamist, V lisas loetletud ained, mis ei ole ette nähtud kasutamiseks säilitusainetena ja mida ei kasutata vastavalt kõnealuses lisas sätestatud tingimustele;

e) UV-filtrid:
i) muud kui VI lisas nimetatud UV-filtrid ja UV-filtrid, mis on seal loetletud, kuid mida ei kasutata vastavalt kõnealuses lisas sätestatud tingimustele;
ii) ilma et see piiraks punkti b, punkt c alapunkti i ja punkti d alapunkti i kohaldamist, VI lisas loetletud ained, mis ei ole ette nähtud kasutamiseks UV-filtritena ja mida ei kasutata vastavalt kõnealuses lisas sätestatud tingimustele.“

14 Nimetatud määruse artikli 22 „Turukontroll“ esimeses lõigus on sätestatud:

„Liikmesriigid jälgivad käesoleva määruse täitmist turul kättesaadavaks tehtud kosmeetikatoodete turukontrolli kaudu. Liikmesriigid kontrollivad asjakohaselt kosmeetikatooteid ja ettevõtjaid vajalikus

ulatuses, hinnates toote andmikku ja tehes vajadusel asjaomaste proovide põhjal füüsikalisi ja laborikatseid.“

15 Sama määruse artikkel 24 „Andmed ainete kohta“ on sõnastatud järgmiselt:

„Kui tekib tõsiseid kahtlusi seoses kosmeetikatoodetes sisalduva aine ohutusega, võib selle liikmesriigi pädev asutus, kus sellist ainet sisaldav toode on turul kättesaadavaks tehtud, nõuda, et vastutav isik esitaks loetelu kõikidest tema vastutusalasse kuuluvatest kosmeetikatoodetest, mis seda ainet sisaldavad. Loetelus esitatakse selle aine kontsentratsioon kosmeetikatoodetes.

Pädevad asutused võivad kasutada käesolevas artiklis osutatud teavet artiklitega 25, 26 ja 27 seotud turujärelevalve, turuanalüüsi, hindamise ja tarbijate teavitamise eesmärgil.“

16 Määruse nr 1223/2009 artiklis 25 „Mittevastavus vastutava isiku poolt“ on sätestatud:

„1. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, nõuavad pädevad asutused, et vastutav isik võtaks kõik asjakohased meetmed, kaasa arvatud parandusmeetmed, et saavutada kosmeetikatoote nõuetele vastavus, selle turult kõrvaldamine või tagasivõtmine riski olemusest lähtuvalt selgelt nimetatud tähtaja jooksul, kui ei täideta järgmisi nõudeid:

a) artiklis 8 osutatud hea tootmistava;

b) artiklis 10 osutatud ohutushinnang;

c) artiklis 11 osutatud nõuded toote andmikule;

d) artiklis 12 osutatud proovide võtmist ja analüüse käsitlevad sätted;

e) artiklites 13 ja 16 osutatud teavitamisnõuded;

f) artiklites 14, 15 ja 17 osutatud piirangud teatavatele ainetele;

g) artiklis 18 osutatud nõuded loomkatsete kohta;

h) artikli 19 lõigetes 1, 2, 5 ja 6 osutatud märgistamisnõuded;

i) artiklis 20 osutatud nõuded väidete kohta toodetel;

j) artiklis 21 osutatud üldsuse juurdepääs teabele;

k) artiklis 23 osutatud teavitamine tõsisest soovimatust mõjust;

l) artiklis 24 osutatud andmed ainete kohta.

[…]

3. Vastutav isik tagab, et lõikes 1 osutatud meetmed võetakse kõigi asjaomaste ühenduse piires turul kättesaadavaks tehtud toodete suhtes.

[…]“.

17 Selle määruse artiklis 26 „Mittevastavus levitajate poolt“ on sätestatud:

„Pädevad asutused nõuavad, et levitajad võtaksid kõik asjakohased meetmed, kaasa arvatud parandusmeetmed, et saavutada kosmeetikatoote nõuetele vastavus, selle turult kõrvaldamine või tagasivõtmine riski olemusest lähtuvalt mõistliku tähtaja jooksul, kui ei täideta artiklis 6 sätestatud kohustusi.“

18 Nimetatud määruse artiklis 27 „Kaitseklausel“ on ette nähtud:

„1. Nende toodete puhul, mis vastavad artikli 25 lõikes 1 loetletud nõuetele, kui pädev asutus leiab või pädeval asutusel on põhjust muret tunda, et turul kättesaadavaks tehtud kosmeetikatoode või -tooted võivad tekitada tõsist riski inimeste tervisele, võtab ta kõik asjakohased ajutised meetmed, et tagada selle toote või nende toodete turult kõrvaldamine või tagasivõtmine või nende kättesaadavuse muul viisil piiramine.

2. Pädev asutus teavitab viivitamata komisjoni ja teiste liikmesriikide pädevaid asutusi võetud meetmetest ja esitab tõendavad andmed. Esimese lõigu kohaldamisel kasutatakse [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2001. aasta direktiivi 2001/95/EÜ üldise tooteohutuse kohta (EÜT 2002, L 11, lk 4; ELT eriväljaanne 15/06, lk 447)] artikli 12 lõikes 1 sätestatud teabevahetuse süsteemi. Kohaldatakse direktiivi 2001/95/EÜ artikli 12 lõikeid 2, 3 ja 4.

3. Komisjon otsustab nii kiiresti kui võimalik, kas lõikes 1 osutatud ajutised meetmed on põhjendatud. Selleks konsulteerib komisjon võimaluse korral huvitatud isikute, liikmesriikide ja tarbijaohutuse teaduskomiteega.

4. Kui ajutised meetmed on põhjendatud, kohaldatakse artikli 31 lõiget 1.

5. Kui ajutised meetmed ei ole põhjendatud, teavitab komisjon sellest liikmesriike ja asjaomased pädevad asutused tunnistavad kõnealused ajutised meetmed kehtetuks.“

19 Määruse nr 1223/2009 artiklis 28 „Hea haldustava“ on sätestatud:

„1. Artiklite 25 ja 27 kohaselt tehtud otsustes esitatakse nende otsuste tegemise täpsed põhjused. Sellistest otsustest teavitab pädev asutus viivitamata vastutavat isikut, teatades talle samal ajal asjaomases liikmesriigis kehtivatest, tema kasutada olevatest õiguskaitsevahenditest ja kõnealuste õiguskaitsevahendite ajalistest piirangutest.

2. Vastutaval isikul on enne otsuse tegemist võimalik esitada oma arvamus, välja arvatud juhul, kui on tekkinud tõsine risk inimeste tervisele, mis nõuab kohest tegutsemist.

3. Vajaduse korral kohaldatakse lõigetes 1 ja 2 osutatud nõudeid levitaja suhtes otsuste puhul, mis tehakse vastavalt artiklitele 26 ja 27.“

20 Artiklid 29 ja 30 moodustavad selle määruse IX peatüki halduskoostöö kohta ning nendega nähakse ette liikmesriikide pädevate asutuste vaheline koostöö ja nende koostöö komisjoniga, samuti koostöö toote andmiku kontrollimisel.

21 Määruse artikli 31 „Lisade muutmine“ lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Kui kosmeetikatoodetes sisalduvate ainete kasutamisest põhjustatud potentsiaalne risk inimeste tervisele nõuab meetmete võtmist kogu ühenduses, võib komisjon pärast konsulteerimist tarbijaohutuse teaduskomiteega muuta vastavalt II–VI lisa.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 32 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Komisjon võib tungiva kiireloomulisuse tõttu kohaldada artikli 32 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust.

2. Komisjon võib pärast konsulteerimist tarbijaohutuse teaduskomiteega muuta III–VI ja VIII lisa nende kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 32 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.“

22 Fenoksüetanool kuulub määruse nr 1223/2009 V lisa, milles on esitatud kosmeetikatoodetes lubatud säilitusainete loetelu ja mille kohaselt peab selle aine maksimaalne sisaldus kasutamisvalmis tootes piirduma 1%-ga, kategooriasse 29.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

23 ANSMi peadirektor kehtestas 13. märtsi 2019. aasta otsuses – määruse nr 1223/2009 artiklis 27 ette nähtud kaitseklausli kohaldamise ootuses – fenoksüetanooli sisaldavate kosmeetikavahendite kasutamise eritingimused, tuginedes eelkõige selle asutuse poolt varem läbi viidud riskihindamisele (edaspidi „13. märtsi 2019. aasta otsus“). Selle otsusega nõuti ettevaatusabinõuna, et nende Prantsuse turul kättesaadavaks tehtud toodete märgistusel, välja arvatud deodorandid, juuksuri- ja jumestustooted, oleks hiljemalt üheksa kuu jooksul alates selle otsuse avaldamisest ameti veebisaidil olenemata nende fenoksüetanooli kontsentratsioonist märgitud, et neid tooteid ei saa kasutada alla kolmeaastaste laste istmetel.

24 Pärast selle otsuse edastamist komisjonile teatas siseturu, tööstuse, ettevõtluse ja VKEde peadirektoraadi tarbijate, keskkonna ja tervishoiu tehnoloogia üksuse juhataja 27. novembri 2019. aasta kirjas (edaspidi „27. novembri 2019. aasta kiri“) ANSMi peadirektorile, et 13. märtsi 2019. aasta otsuses toodud meede on üldkohaldatav meede, mida kohaldatakse teatavat ainet sisaldavate kosmeetikatoodete kategooria suhtes, ning seda ei saa seega lugeda määruse nr 1223/2009 artiklis 27 ette nähtud kaitseklausli kohaldamiseks. ANSMi peadirektor vastas 6. detsembri 2019. aasta kirjas, et ta kavatseb ettevaatusabinõuna säilitada oma 13. märtsi 2019. aasta otsuse, et oodata ära otsus, mille komisjon peab tegema vastavalt selle artikli 27 lõikele 3.

25 Põhikohtuasja kaebaja FEBEA esitas eelotsusetaotluse esitanud kohtule nõude tühistada 13. märtsi 2019. aasta otsus. Ta väidab eelkõige, et see otsus rikub määrust nr 1223/2009, kuna selles on kehtestatud – ilma et oleks täidetud selle määruse artiklis 27 ette nähtud kaitseklausli kohaldamise tingimused –märgistamiskohustus, mida nimetatud määrus ette ei näe ja mis on seega vastuolus kosmeetikatoodete vaba liikumise põhimõttega, mis on ette nähtud sama määruse artiklis 9.

26 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et 13. märtsi 2019. aasta otsusega nõutav märgistus kujutab endast piirangut selliste mittemahapestavate kosmeetikatoodete turul kättesaadavaks tegemisele, mis sisaldavad fenoksüetanooli ja mis vastavad määruse nr 1223/2009 nõuetele. Kui selline piirang on vastuolus selle määruse artikliga 9, leiab see kohus, et selle aluseks võib olla üksnes nimetatud määruse artikkel 27.

27 Lisaks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus kindlaks teha, kas 27. novembri 2019. aasta kiri kujutab endast sellise otsuse ettevalmistavat akti, millega komisjon peab kindlaks tegema, kas kaitsemeede on määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõike 3 alusel õigustatud või mitte. Kui see peaks nii olema, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas liikmesriigi kohus võib kuni komisjoni otsuse tegemiseni teha otsuse kaitsemeetme õiguspärasuse kohta ja kas sellisel juhul lubab selle määruse artikli 27 lõige 1 võtta ajutisi kaitsemeetmeid, mida kohaldatakse sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes. Kui 27. novembri 2019. aasta kiri tuleb kvalifitseerida komisjoni lõplikuks otsuseks, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas ja kui jah, siis millistel tingimustel saab niisuguse otsuse kehtivuse liikmesriigi kohtus vaidlustada.

28 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas Euroopa Komisjoni siseturu, tööstuse, ettevõtluse ja VKEde peadirektoraadi tarbijate, keskkonna ja tervishoiu tehnoloogia üksuse juhataja 27. novembri 2019. aasta kirja tuleb käsitada aktina, mis valmistab ette otsuse, millega [komisjon] teeb [määruse nr 1223/2009] artikli 27 lõike 3 alusel kindlaks, kas liikmesriigi ajutine meede on põhjendatud või mitte, võttes arvesse selle kirja sõnastust ning asjaolu, et selles ei ole midagi, mis näitaks, et allakirjutanud esindajal on esindusõigus, mis annab talle pädevuse võtta vastu otsus komisjoni nimel, või seda tuleb käsitada niisuguse otsusena, milles väljendatakse [komisjoni] lõplikku seisukohta?

2. Kas juhul, kui 27. novembri 2019. aasta kirja tuleb käsitada ettevalmistava aktina, mis valmistab ette otsust, millega [komisjon] määrab [määruse nr 1223/2009] artikli 27 lõike 3 alusel kindlaks, kas liikmesriigi ajutine meede on õigustatud või mitte, võib liikmesriigi kohus, kui tema poole pöördutakse seoses liikmesriigi ametiasutuse poolt selle artikli lõike 1 alusel võetud ajutise meetme õiguspärasusega, kuni [komisjoni] otsuse tegemiseni otsustada, kas see ajutine meede on selle artikliga kooskõlas, ja kui vastus on jaatav, siis ka otsustada, millisel määral ja millistes aspektides, või kas ta peab seni, kuni komisjon ei ole tunnistanud meedet põhjendamatuks, pidama ajutist meedet selle artikliga kooskõlas olevaks?

3. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas [määruse nr 1223/2009] artiklit 27 tuleb tõlgendada nii, et see lubab võtta sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes ajutisi meetmeid?

4. Kas juhul, kui 27. novembri 2019. aasta kirja tuleks käsitada otsusena, mis väljendab [komisjoni] lõplikku seisukohta vaidlusaluse ajutise meetme kohta, võib selle otsuse kehtivust vaidlustada liikmesriigi kohtus, kuigi selle otsuse peale ei ole esitatud tühistamishagi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 alusel, võttes arvesse asjaolu, et selle kirja sõnastus andis alust arvata, et tegemist on üksnes ettevalmistava aktiga, ja et [ANSM], kes on kirja adressaat, saatis sellele vastuse, milles ta väljendas oma erimeelsust ja märkis, et ta säilitab oma ajutise meetme kuni [komisjoni] lõpliku otsuse tegemiseni, kes sellele ise ei vastanud?

5. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas 27. novembri 2019. aasta kirjale on alla kirjutanud esindaja, kellel on esindusõigus, mis annab talle pädevuse teha otsus komisjoni nimel, ning kas kiri on kehtiv osas, milles see tugineb asjaolule, et selles artiklis ette nähtud kaitseklausli mehhanism „näeb ette individuaalsed meetmed kosmeetikatoodete kohta, mis on turul kättesaadavaks tehtud, mitte aga üldise ulatusega meetmeid, mida kohaldatakse teatud ainet sisaldavate toodete kategooria kohta“, arvestades, kuidas tuleb tõlgendada [määruse nr 1223/2009] artikli 27 sätteid koostoimes selle määruse artikli 31 sätetega?

6. Kas juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav või kui 27. novembri 2019. aasta kirja ei saa käesolevas vaidluses enam vaidlustada, tuleb [määruse nr 1223/2009] artikli 27 alusel võetud ajutine meede lugeda selle määrusega vastuolus olevaks algusest peale või alles alates ajast, mil see kiri [ANSMile] teatavaks tehti, või hoopis alates mõistlikust tähtajast, mis hakkab jooksma alates sellest teatavakstegemisest, mis on mõeldud selleks, et meedet saaks kehtetuks tunnistada, arvestades ka ebakindlust seoses selle kirja ulatusega ja seda, et komisjon ei vastanud ametile, kes teatas, et ta „kavatseb oma 13. märtsi 2019. aasta otsuse ettevaatusabinõuna säilitada, kuni komisjon teeb [määruse nr 1223/2009] artikli 27 alusel otsuse“?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Kolmas küsimus

29 Kolmanda küsimusega, mida tuleb analüüsida esimesena, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriigi pädeval asutusel võtta ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid, mida kohaldatakse sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes.

30 Kõigepealt tuleb märkida, et mõiste „kosmeetikatoode“ on määruse nr 1223/2009 artikli 2 lõike 1 punktis a määratletud kui „aine või segu, mis on ette nähtud kokkupuuteks inimese keha välispinna osadega (nahk, juuksed, näo- ja ihukarvad, küüned, huuled ja välised suguelundid) või hammaste ja suuõõne limaskestadega ainult või peamiselt nende puhastamiseks, lõhnastamiseks, nende välimuse muutmiseks, nende kaitsmiseks, heas seisundis hoidmiseks või ihulõhnade parandamiseks“.

31 Lisaks eristatakse selle määruse II–VI lisa preambulis ühelt poolt mahapestavaid tooteid ja teiselt poolt mittemahapestavaid tooteid ning määratakse teiselt poolt kindlaks kosmeetikatoodete kaheksa sihtotstarvet, nimelt tooted juuste ja näokarvade jaoks, nahahooldustooted, huulehooldustooted, näohooldustooted, küünehooldustooted, suuhügieenitooted, tooted limaskestade hoolduseks ja silmahooldustooted.

32 Seega tuleb tõdeda, et kosmeetikatoodet ei moodusta mitte ainult selle koostisosad, vaid seda iseloomustab peale nende ainete ka kosmeetikatoodete kategooria, millesse see toode kuulub, ja kasutusotstarve, milleks see on mõeldud.

33 Samuti tuleb rõhutada, et määruse nr 1223/2009 sätetest, eelkõige selle artiklist 1 koostoimes põhjendustega 3 ja 4 tuleneb, et selle määruse eesmärk on ühtlustada täielikult Euroopa Liidus kehtivad eeskirjad kosmeetikatoodete siseturu rajamiseks, tagades samal ajal inimeste tervise kõrgetasemelise kaitse (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus A.M. (kosmeetikatoodete märgistus), C-667/19, EU:C:2020:1039, punkt 27).

34 Liidu seadusandja kehtestas selleks määruses nr 1223/2009 nõuded eelkõige kosmeetikatoodete ohutuse kohta inimeste tervisele, millele need tooted peavad vastama, mistõttu määruse artikli 9 kohaselt ei või liikmesriigid selles määruses sätestatud nõudeid puudutavatel põhjustel keelduda selliseid kosmeetikatooteid, mis vastavad määruse nõuetele, turul kättesaadavaks tegemast, neid keelata või piirata.

35 Seega sobitas liidu seadusandja määruses nr 1223/2009 sätestatud nõuetega kosmeetikatoodete eelneva loa süsteemi kehtestamata kosmeetikatoodete vaba liikumise eesmärgi inimeste tervise kaitse eesmärgiga.

36 Eelkõige on oluline märkida, et selleks, et tagada kaitse kõrge tase, peab iga liidu turule viidav kosmeetikatoode olema inimeste tervisele ohutu, selle ohutust tuleb hinnata asjakohase teabe alusel ja koostada tuleb ohutusaruanne, mis lisatakse kosmeetikatoodete andmikule (12. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 See tähendab, et iga kosmeetikatoote liidu turule viimise ning selle vaba liikumise eelduseks on, et selle toote ohutust inimeste tervisele on hinnatud määruses nr 1223/2009 konkreetselt määratletud viisil (12. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, punkt 25).

38 Nende nõuete hulgas on eelkõige selle määruse artiklis 8 nimetatud hea tootmistava järgimine ning kosmeetikatoodete koostist puudutavate piirangute ja keeldude järgimine, mida on nimetatud kõnealuse määruse artiklis 14.

39 Nimelt tuleneb samast artiklist 14, et ühest küljest ei tohi kosmeetikatooted sisaldada selle määruse II lisas loetletud keelatud aineid, värvaineid, säilitusaineid ega UV-filtreid, v.a need, mis on loetletud vastavalt sama määruse IV, V ja VI lisas, ning teisest küljest ei või need tooted sisaldada aineid, värvaineid ega säilitusaineid, mille suhtes ei kohaldata piiranguid, mis on sätestatud määruse nr 1223/2009 III–VI lisas loetletud piiranguid arvestades.

40 Selleks et koostada neis lisades sisalduvad loetelud ning kohandada neid tehnika ja teaduse arenguga direktiivi 76/768 jõustumisel ja seejärel määruse nr 1223/2009 kohaldamisel, tehakse ainete hindamised.

41 Selleks et tagada eelkõige inimeste tervise kaitse huvides määrusega nr 1223/2009 kehtestatud nõuete järgimine, on liidu seadusandja lisaks kehtestanud ühelt poolt turul kättesaadavaks tehtud kosmeetikatoodete ohutuse hindamise mehhanismid ja teiselt poolt ette näinud kaks mehhanismi, mis võimaldavad liikmesriikidel võtta meetmeid, kui kosmeetikatooted on ohtlikud.

42 Selle määruse artiklite 4 ja 5 kohaselt tuleb selleks, et tagada kosmeetikatoodete ohutushindamise nõuete järgimine, määrata vastutav isik, kelle ülesanne on tagada kooskõla samas määruses sätestatud kohaldatavate kohustustega, iga turul kättesaadavaks tehtud kosmeetikatoote puhul.

43 Lisaks lubavad nimetatud määruse artiklid 25 ja 26 liikmesriikidel vastavalt vastutavalt isikult ja levitajatelt nõuda, et nad võtaksid kõik vajalikud meetmed, sealhulgas kosmeetikatoote vastavusse viimise korrigeerivad meetmed, turult kõrvaldamine või selle tagasivõtmine mõistliku aja jooksul, mis on proportsionaalsed riski olemusega, kui tuvastatakse, et on rikutud sama määruse nõudeid vastutava isiku ja levitajate kohustuste suhtes.

44 Määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõikes 1, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus palub tõlgendada, on sätestatud, et liikmesriigid võtavad nende toodete puhul, mis vastavad artikli 25 lõikes 1 loetletud nõuetele, kui pädev asutus leiab või pädeval asutusel on põhjust muret tunda, et turul kättesaadavaks tehtud kosmeetikatoode või -tooted võivad tekitada tõsist riski inimeste tervisele, kõik asjakohased ajutised meetmed, et tagada selle toote või nende toodete turult kõrvaldamine või tagasivõtmine või nende kättesaadavuse muul viisil piiramine.

45 FEBEA ja komisjon väidavad, et see säte lubab võtta üksnes ajutisi üksikmeetmeid seoses turul kättesaadavaks tehtud konkreetse tootega. Prantsuse ja Kreeka valitsus leiavad seevastu, tuginedes eelkõige kosmeetikatoodete ja määruses nr 1223/2009 kindlaksmääratud ainete vahelisele seosele ning selle määrusega taotletavale inimeste tervise kaitse eesmärgile, et seda sätet tuleb tõlgendada nii, et see lubab võtta ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid, mida kohaldatakse sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes.

46 Nimetatud määruse artikli 27 lõiget 1 ei saa aga tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel võtta ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid, mida ei kohaldata mitte ühe või mitme üksikult määratletud kosmeetikatoote suhtes, vaid sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes.

47 Sellega seoses tuleb märkida, et sellise liidu õigusnormi tõlgendamisel, mille sõnastus ei viita sõnaselgelt liikmesriigi õigusele, tuleb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt arvesse võtta mitte üksnes selle sätte sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osaks säte on (vt selle kohta 17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus A.M. (kosmeetikatoodete märgistus), C-667/19, EU:C:2020:1039, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

48 Esiteks, mis puudutab sama määruse artikli 27 lõike 1 sõnastust, siis tuleb tõdeda, et selles peetakse silmas üksnes kosmeetikatooteid, mitte nende koostises olevaid aineid.

49 On tõsi, nagu väidab Prantsuse valitsus, et määruse nr 1223/2009 artikli 2 lõike 1 punktis a, milles määratletakse mõiste „kosmeetikatoode“ kui „aine või segu, mis on ette nähtud kokkupuuteks inimese keha välispinna osadega“, on kindlaks tehtud seos mõistete „kosmeetikatoode“ ja „aine“ vahel.

50 Siiski, nagu on juba sedastatud käesoleva kohtuotsuse punktides 30–32, identifitseerib selle määrusega kehtestatud süsteemi arvestades kosmeetikatoodet selle nimi ning seda iseloomustavad mitte ainult selle koostisesse kuuluvad ained, vaid ka kosmeetikatoodete kategooria, kuhu see kuulub, ja selle kasutusotstarve.

51 Teiseks kinnitab määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõike 1 kontekst selle sätte tõlgendust, mille kohaselt see säte ei luba liikmesriikide pädevatel asutustel võtta sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes kohaldatavaid ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid.

52 Esiteks tuleb liikmesriikide pädevate asutuste võimalus võtta selles sättes ette nähtud ajutisi kaitsemeetmeid kindlaks määrata kosmeetikatoodetes kasutatavate ainete kasutamise regulatsiooni süsteemi alusel, mis on kehtestatud selle määruse artiklites 14 ja 31.

53 Keelates teatavate ainete kasutamise ja piiritledes määruse nr 1223/2009 lisades lubatud ainete kasutamise nende tooteliikide või kehaosade märkimisega, millel ainet kasutatakse, ning aine maksimaalse sisaldusega valmistoodetes, on liidu seadusandja aga ainete kasutamise kosmeetikatoodetes liidu tasandil ammendavalt ühtlustanud. Selle määruse lisade kehtestamisega

piiras liidu seadusandja ka sama määruse artikli 27 lõike 1 ulatust. Nimelt puudutab „tõsine risk inimeste tervisele“ selle sätte tähenduses selle määruse II–VI lisas kehtestatud keeldude ja piirangute tõttu üksnes teatavat kategooriat kosmeetikatooteid, mis sisaldavad ainet teatud kontsentratsioonis konkreetsel kasutusotstarbel või teataval kehaosal kasutamiseks ning vajaduse korral määratletud ja identifitseeritud tarbijate rühma jaoks.

54 Seda tõlgendust ei sea kahtluse alla asjaolu, et määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõikes 4 on sätestatud, et kui ajutised meetmed on õigustatud, kohaldatakse selle määruse artikli 31 lõiget 1, mistõttu komisjon võib pärast tarbijaohutuse teaduskomiteega konsulteerimist järelikult nimetatud määruse II–VI lisa muuta.

55 Nimelt peegeldab see mehhanism määruses nr 1223/2009 kosmeetikatoodete turu reguleerimise ja turujärelevalve eristamist.

56 Selle määruse VII peatükist tuleneb aga, et kosmeetikatoodete turu järelevalve on liikmesriikide ülesanne. Nimetatud määruse artikli 22 kohaselt on nad kohustatud kontrollima turul kättesaadavaks tehtud kosmeetikatooteid ning koguma vastavalt sama määruse artiklitele 23 ja 24 teavet selliste toodete kohta.

57 Nagu nähtub määruse nr 1223/2009 artikli 23 lõikest 5 ja artikli 24 teisest lõigust, võib seda kontrolli ja teavet kasutada eelkõige järelevalve teostamiseks turul vastavalt selle määruse artiklitele 25–27.

58 Järelikult on liikmesriikide pädevate asutuste võimalus võtta määruse artikli 27 lõikes 1 ette nähtud ajutisi kaitsemeetmeid kosmeetikatoodete turu järelevalve vahend.

59 Seevastu ainete kasutamist kosmeetikatoodetes käsitlevate õigusnormide ühtlustamine, mis on sätestatud määruse nr 1223/2009 II–VI lisas, kuulub turueeskirjade kohaldamisalasse, mis on komisjoni pädevuses.

60 Määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõikes 4 sätestatud seos kosmeetikatoodete ja ainete vahel väljendab seega asjaolu, et liikmesriigid tuvastavad aine potentsiaalse ohu üldjuhul tänu kosmeetikatoodete järelevalvele ning et liidu tasandil heastatakse see kõnealuse määruse asjakohase lisa muutmisega.

61 Sellest tuleneb, et kuigi liikmesriikide pädevad asutused võivad oma turujärelevalve ülesande raames võtta määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõike 1 alusel individuaalseid ajutisi meetmeid ühe või mitme turul kättesaadavaks tehtud konkreetse toote suhtes, ei ole neil õigust ühepoolselt vaidlustada selles määruses ette nähtud ammendavat ühtlustamist, soovitades sarnaselt käesoleva juhtumiga aine teatud kindlaid kasutusviise kas või ajutiselt keelata.

62 Teiseks ei tohi määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõike 1 tõlgendus kahjustada selle määrusega ette nähtud süsteemi ühtsust.

63 Sellega seoses tuleb märkida, et nimetatud määruse artikli 28 lõike 1 kohaselt teatab pädev asutus vastutavale isikule viivitamata kõikidest sama määruse artiklite 25 ja 27 alusel tehtud otsustest. Lisaks vastutab määruse nr 1223/2009 artikli 4 kohaselt vastutav isik kosmeetikatoote, mitte aine eest.

64 Oleks aga ebaloogiline lubada kiiruse huvides liikmesriikide pädevatel asutustel võtta sama ainet sisaldavate kosmeetikatoodete kategooria suhtes ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid, kohustades neid samas nendest kosmeetikatoote eest vastutavale isikule teatama.

65 Kolmandaks kahjustaks määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõike 1 tõlgendamine nii, et liikmesriikide pädevatel asutustel on õigus võtta sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes kohaldatavaid ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid, selle määrusega taotletavat siseturu toimimise eesmärki.

66 Sellega seoses tuleb märkida, et kõnealuse määruse eesmärk on ühtlustada täielikult liidus kehtivad eeskirjad kosmeetikatoodete siseturu rajamiseks, tagades samal ajal inimeste tervise kõrgetasemelise kaitse.

67 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 30–44, on nende kahe eesmärgi järgimine ja ühitamine tagatud eelkõige ohutuse ning koostisega seotud nõuetega, millele kosmeetikatooted peavad vastama.

68 Seega, kehtestades loetelud ainetest, mille kasutamine kosmeetikatoodetes on keelatud, ning reguleerides teatavate ainete kasutamist sellistes toodetes, on määruse nr 1223/2009 eesmärk liidu tasandil tagada, et kosmeetikatooted, mis vastavad määrusele nr 1223/2009 ja mis on turul kättesaadavaks tehtud, ei koosne ainetest, mille ohtlikkus on tõendatud, ning see tagab seega inimeste tervise kaitse kõrge taseme.

69 Lisaks, kuna lubatud ainete kasutamine kosmeetikatoodetes on määruse nr 1223/2009 lisades rangelt reguleeritud, tehes kindlaks need tooteliigid või kehaosad, millel ainet kasutatakse, ja selle aine maksimaalse kontsentratsiooni valmistoodetes, siis selle määruse artikli 25 lõikes 1 osutatud nõuetele vastavad kosmeetikatooted võivad kujutada endast „tõsist riski inimeste tervisele“ määruse artikli 27 lõike 1 tähenduses üksnes piiritletud asjaoludel.

70 Selles kontekstis on kahe määrusega nr 1223/2009 taotletava eesmärgi ühitamiseks ja selle määruse II–VI lisas sätestatud loeteludega kehtestatud kaitsemeetmeid arvesse võttes selle määruse artikli 27 lõike 1 ulatus tingimata piiratud, mistõttu see ei luba kosmeetikatoodete vabale liikumisele ebaproportsionaalseid, isegi ajutisi rikkumisi ning see võib seetõttu puudutada üksnes konkreetseid ja eraldi identifitseeritud kosmeetikatooteid.

71 Praktilised raskused, millele Prantsuse valitsus viitab, ei sea kahtluse alla artikli 27 lõike 1 sellist tõlgendust.

72 Esiteks tuleb tõdeda, et selle valitsuse mure seoses nende toodete arvuga, mida määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõike 1 alusel võetud ajutine meede võib puudutada, ei ole põhjendatud. Nimelt, nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktist 69, puudutab tõsine oht inimeste tervisele, mis võib viia selleni, et liikmesriigi pädev asutus võtab selle määruse artikli 27 lõike 1 alusel ajutise kaitsemeetme, põhimõtteliselt vaid väga piiratud arvu kosmeetikatooteid, mis kuuluvad teatavasse kosmeetikatoodete kategooriasse, mis on mõeldud kindlaksmääratud kasutusotstarbeks ja teatavatel kehaosadel kasutamiseks ning mis sisaldavad ainet teatava kontsentratsiooni ulatuses. Seega, kui tõlgendada seda sätet nii, et see võimaldab võtta üksnes ajutisi üksikmeetmeid seoses ühe või mitme turul kättesaadavaks tehtud konkreetse tootega, ei kohusta see liikmesriigi ametiasutusi võtma liiga palju ajutisi meetmeid ega tekita neile ametiasutustele ega komisjonile ülemäärast halduskoormust.

73 Teiseks, isegi kui määrus nr 1223/2009 ei näe kosmeetikatoodete turuleviimiseks ette eelneva loa mehhanismi, võimaldavad selles määruses ette nähtud mehhanismid liikmesriikide pädevatel asutustel teha kiiresti kindlaks tooted, mis on mõeldud samaks kasutamiseks ja mis sisaldavad teatavat ainet, ning võtta vastavalt määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõikele 1 ajutisi meetmeid tagamaks, et asjaomane toode või tooted kõrvaldatakse või võetakse turult tagasi või et nende kättesaadavus on muul viisil piiratud.

74 Ühelt poolt kehtestab määrus nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta andmete tsentraliseerimise ja vahetamise mehhanismid, mis tagavad tänu halduskoostööle liikmesriikide pädevate asutuste vahel ning komisjoniga, et see teave on liikmesriigi pädevatele asutustele kiiresti ja hõlpsalt kättesaadav.

75 Seega on nimetatud asutused vastavalt selle määruse artiklile 30 kohustatud tegema koostööd, et tagada nimetatud määruse artikli 11 alusel iga vastutava isiku poolt turul kättesaadavaks tehtud kosmeetikatoote kohta esitatud andmiku kontrollimine. Lisaks tuleb määruse nr 1223/2009 artiklis 13 osutatud teavet, mille komisjon edastab ja mida ta tsentraliseerib, vahetada selle määruse artiklis 29 sätestatud koostöö raames, selleks et seda vajaduse korral kasutataks nimetatud määruse artiklite 25–27 raames turujärelevalve vajadustel.

76 Teiselt poolt võivad nende liikmesriikide pädevad asutused, kus teatavat ainet sisaldav toode tehakse turul kättesaadavaks, määruse nr 1223/2009 artikli 24 alusel vastutavalt isikult nõuda, et ta esitaks loetelu kõigist kosmeetikatoodetest, mille eest ta vastutab ja mis sisaldavad sama ainet.

77 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kolmandale küsimusele vastata, et määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigi pädeval asutusel võtta ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid, mida kohaldatakse sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes.

Esimene, teine ja neljas kuni kuues küsimus

78 Oma esimese ja teise küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul sisuliselt selgitada, kuidas tuleb 27. novembri 2019. aasta kirja kvalifitseerida, ning kui seda loetakse ettevalmistavaks aktiks otsuse suhtes, millega komisjon teeb kindlaks, kas liikmesriigi ajutine meede on määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõike 3 alusel põhjendatud või mitte, ja kui järelikult ei ole komisjon teinud lõplikku otsust, siis kuidas liikmesriigi kohtud sellist ajutist meedet kontrollivad.

79 Neljanda kuni kuuenda küsimusega, kui 27. novembri 2019. aasta kiri kvalifitseeritakse määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõike 3 alusel „komisjoni otsuseks“, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, millised on selle otsuse õiguspärasuse vaidlustamise tingimused ja millised on sellest tulenevad tagajärjed liikmesriigi ajutise meetme kehtivusele.

80 Need küsimused põhinevad eeldusel, et määruse nr 1223/2009 artikkel 27 on põhikohtuasjas kohaldatav. Kolmandale küsimusele antud vastusest tuleneb aga, et määruse nr 1223/2009 artikli 27 lõige 1 ei luba liikmesriigi pädeval asutusel võtta sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes kohaldatavaid ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid, mistõttu ei kuulu 13. märtsi 2019. aasta otsus selle sätte kohaldamisalasse.

81 Sellest järeldub, et arvestades kolmandale küsimusele antud vastust, ei ole esimesele, teisele ja neljandale kuni kuuendale küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

82 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta artikli 27 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigi pädeval asutusel võtta ajutisi üldkohaldatavaid meetmeid, mida kohaldatakse sama ainet sisaldavate toodete kategooria suhtes.

Allkirjad